

3. Про забезпечення комплексного контролю податкових ризиків з ПДВ: наказ Державної фіскальної служби України від 28 липня 2015 року №543 // Ліга:Закон. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/DFS01105.html

4. Лист Державної фіскальної служби України «Щодо направлення для відпрацювання 11 схем ухилення від оподаткування» від 21.08.2015 р. № 31333/7/99-99-22-02-02-17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://law.dt-kt.com/lyst-derzhavnoyi-fiskalnoyi-sluzhby-ukr-110/>

Токар В.В.

д.е.н., професор

Університет ДФС України

ЕЛЕКТРОННЕ ДЕКЛАРУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ ЗАГРОЗАМ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ

Запровадження електронного декларування для представників влади під тиском європейських інституцій у цілому позитивно позначилось на соціально-економічній ситуації в Україні. Незважаючи на численні міфи стосовно використання доступних даних чиновників кримінальними структурами для більш ефективного планування злочинних операцій та максимальну бездіяльність з боку спеціально створених та існуючих до цього силових відомств, невідворотність зростання прозорості діяльності та зменшення можливостей для приховування «тіньових» доходів зміцнює економічну безпеку держави.

Аналіз електронних декларацій дозволяє робити обґрунтовані висновки стосовно професійної придатності та етичності окремих високопосадовців. Зокрема, викликає когнітивний дисонанс інформація про збереження 1,831 млн

дол. США та лише 61,9 тис. грн. у банківській системі України головою Національного банку України [4], тобто людина, яка є відповідальною за стабільність національної грошової одиниці країни та неодноразово публічно закликала українців довіряти комерційним банкам і національній валюті, надає перевагу іноземним коштам.

Після оприлюднення електронних декларацій цинічними виглядають спроби народних депутатів та державних чиновників переконати населення в необхідності спокійно сприймати погіршення соціально-економічних показників та зростання цін під гаслами, що поясненням цим негараздам є виключно геополітичні виклики. За результатами першого етапу електронного звітування українськими державними службовцями задекларовано еквівалент майже 26 млрд грн., у тому числі народними депутатами зафіксовано 12,607 млрд. грн. За структурою активів народних представників у Верховній Раді України на банківські депозити припадає 2,387 млрд. грн. (19%), готівку – 7,400 млрд. грн. (59%) та інші активи – 2,821 млрд. грн. (22%). У розрізі валют домінує іноземна валюта еквівалентом 8,665 млрд. грн. (69%), у той час як у гривні зберігається 3,942 млрд. грн. (31%). Отже, у середньому на кожного народного депутата припадає майже 30 млн грн задекларованих коштів [6], що, беручи до уваги розмір мінімальної заробітної плати зі ст. 8 Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 року» в 3200 грн. на 2017 рік, складає 9375 мінімальних заробітних плат або 781,25 років важкої праці одного працівника. Продовжуючи порівняння задекларованих активів з показниками державного бюджету України на 2017 рік, необхідно зазначити, що вони складають близько 3,55% дохідної та 3,25% видаткової частин, а також 33,8% граничного боргу консолідованого бюджету України.

До службовців середньої та вищої ланки першої черги електронного декларування загальною кількістю близько 100,0 тис. осіб, у 2017 році приєдналися понад 700,0 тис. службовців та посадових осіб, які працюють в органах влади та місцевого самоврядування, у державних та комунальних

установах, закладах і організаціях [1], таким чином очікується «вихід з тіні» додаткового обсяг активів, який є співставний з першою хвилиною звітування.

Необхідно зазначити, що наявність статей карального характеру Кримінального кодексу України, зокрема статті 366¹ «Декларування недостовірної інформації» та статті 368² «Незаконне збагачення» в українських умовах перетворюються на формальність та засіб боротьби з опозицією, що створює загрози економічній безпеці держави у випадку вибіркового правосуддя. У зв'язку з цим доречним є застосування до декларантів амністії із розширенням дії пункту с 167.1 ст. 167 Податкового кодексу України у випадку розбіжності обсягів задекларованих активів із даними попередньої податкової звітності, а саме стягнення 18% з різниці на користь державного бюджету України. У свою чергу у випадку приховування активів та уникнення декларування доцільно застосувати подвійну ставку оподаткування, тобто в розмірі 36%, проте це є дискусійним моментом і конкретний розмір оподаткування може бути встановлено після проведення додаткових досліджень та публічного обговорення.

Список використаних джерел

1. Друга хвиля. Чи є ви е-декларантом? [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/articles/2017/01/25/7133354/>.
2. Закон України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» від 21.12.2016 р. № 1801-VIII зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1801-19/print1477603359416255>.
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/print1477603359416255>.
4. Легенди декларацій. Хто приголомшив Україну своїми статками [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2016/10/31/609596/>.

5. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/print1477603359416255>.
6. Що показали декларації народних депутатів [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://biz.censor.net.ua/resonance/3014525/scho_pokazali_deklarats_narodnih_deput_atv.

Щербіна В.В.

аспірант

Університет ДФС України

Науковий керівник:

Рябчук О.Г., к.е.н., доцент

Університет ДФС України,

МАКРОЕКОНОМІЧНЕ ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПЛАНУВАННЯ: ВИДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В КОНТЕКСТІ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Макроекономічне прогнозування та планування, як і будь-який управлінський процес, характеризується наявністю об'єкта й суб'єкта, управлінського впливу та зворотного зв'язку, внутрішнього і зовнішнього середовища. Останні, у свою чергу, формують потреби для ефективної практичної реалізації макроекономічного прогнозування та планування.

Для ефективної практичної реалізації процесу макроекономічного прогнозування і планування необхідно належне інституційне, методичне, інформаційно-комунікаційне, фінансове та правове забезпечення. Так, колектив вчених Науково-дослідного інституту фінансового права у процесі монографічного дослідження дійшли до висновку, що вирішення проблеми прогнозування і планування надходжень до бюджету має декілька аспектів